

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felíró szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egyes évre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erno könyvkereskedésben Alsólendva.
Fél évre	4 "	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed évre	2 "	A nyitlér sora egy korona.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

Az alsólendvai hus.

Alsólendva, 1909. aug. 7.

Egyebet sem hallunk szerzte e városban, mint hogy drága minden. A lakás, a piac, a ruházat, meg minden, de legfőképp drága a hus. Még esztendőkel ezelőtt a szegényember is juthatott vasárnaponkint egy szelet húshoz, de azóta ettől is kénytelen volt elszokni, — és kenyeret evett hus helyett. Akkor jött a kenyérdrágulás, a liszt ára ijesztő mértékben a maximumra szökött, — a szegényember tehát a krumplira szorította le az igényeit. Ez is régen volt. Ma már a krumpli is olyan drága, mint máskor a kenyér. Mindezekbe, habár nehezen is, beletörődik az ember, mert tudja, hogy a drágaság nem területi jelenség, hanem országára szóló. De a hus drágasága, vagy legalább a hus fokozódó drágasága, nem országára szóló jelenség és az nagyon bánja az alsólendvai embereket, hogy az ország csaknem minden városában, itt a közelben pedig Kanizsán, Egerszegen, Sümegyen, Keszthelyen, Tapolcán stb. sokkal olcsóbb a marhahús, mint Alsólendván és a mészárosokat azal vajlag meg, hogy indokolatlanul szedik a magas árakat.

Körülbelül így vélekedett az előjáróság is, mikor érintkezésbe lépett több mészárosal egy új mészárszék felállításra végett, hol a városi hatóság által megállapított árakon lennének a különböző husok kímérve. Emelítettük, hogy az előjáróság

megidézte a jelenlegi két mészárszt s azt az ajánlatot tette nekik, hogy engedjenek valamit a hus árából, különben a város állítat fel mészárszékét.

A mészárosok hallani sem akartak az árak csökkentéséről, még pedig annál az egyszerű oknál fogva nem, mivel szerintük a hus ára ugysem magas és hogy ők is drágán veszik a marhát.

Nézzük csak, mennyiben van igazuk a mészárosoknak. Ők ugyanis azzal érvelnek, hogy az alsólendvai közönség kényes igénye miatt csakis elsőrendű marhát vághatnak, míg ha olcsó rendű, silány marhát vágának, nem fogy el a hus. Második érvük az, hogy túl magas hűtőszéki adót fizetnek, nagyszámu személyzettel dolgoznak, meg hogy a levágott állatnak több olyan részét, melyeket másutt kímérnek a mészárosok, nekik szalaminak és virslinek keli feldolgoztatniok, amiket a legjobb esetben is csak fél áron tudnak értékesíteni.

De a közönség nagyon jól tudja azt, hogy másutt is ugyanilyen kényes az emberek gustusa, másutt is fizetnek hűtőszéki adót, másutt is személyzettel dolgoznak a mészárosok, másutt sem kapják ingyen a marhát, — mégis olcsóbban élnek, mint mi. Ez érthetetlen is. Még érthetlenebb az, hogy, ha már a közönség tehetősebb része meg is kívánja az elsőrendű húst, miért nem váganak a szegényebb néposztály számára olcsóbbrendű állatot, holott szerintük az olcsóbbrendű állatot — dacára annak, hogy a jelenleginél jóval

alacsonyabb árért mérnek a húst — sokkal több a nyereségük, mint a másikon.

Azt is érthetetlennek találja a közönség, hogy hát ha a jelenlegi két mészárszt nem adhatja olcsóbban a húst, miért adhatja olcsóbban egy harmadik mészáros. Hm, — mondják erre a mészárosok, — mert az az új mészáros nem dolgozik négy-öt tagu személyzettel. Igen ám, csakhogy az dolgozik személyzettel, aki másodmagával nem bírja a forgalmat lebonyolítani; mihelyt pedig nagybba a forgalom, nagyobb a bevétel, a haszon is. Ez tehát nem elfogadható indok.

Azt sem tudjuk megérteni, mennyivel kényesebb a mi gyomrunk, mint mas emberé. De azt tartjuk, hogy ha a mészárosok olcsóbbrendű húst „is” mérnek, több lenne erre a bevét, mint a dragakra, a jobbakra. Tessék vele megpróbákoznia s mi hisszük, hogy a tények nekünk adnak igazat.

Jó lesz a mészárosoknak még egyszer gondolkodni a dolog felett, még mielőtt megnyitják az új mészárszék. Nagyobb kárunk lesz az, ha egy nagy csomó veendő elveszítenezek, mintha néhány fillért leengednek a mostani árakból. Mert a közönség egy igen nagy része nem tartozik azok közé, akik a finom, drága húst keresik, és ez a rész bizony hamar oda szegődik, ahol olcsóbban vásárolhat.

A senki.

Írta: OSZESZLY M. VICTOR.

I.

— Sajnálom, fiatalleber, de ki kell jelentenem, hogy rossz helyen kopogtat. Az én leányom nem önék való és még csak álmódina sem szabad, hogy ön, a senki, beférkőzik a családjunkba. Menjen szépen haza, tegyen a fejére hidegvizes borogatást, aztán aludjon rá egyet, mert úgy látom, hogy nagy lázában félrebeszél...

Szegény Gerő Tamás, a kis bankhivatalnok, a „senki,” úgy támogott ki a gazdag kényelemmel berendezett szobából, mint a fejbeütött. Kint a folyosón még egyszer visszatekintett a nagy szárnyas ajtóra, aztán zsegré, szédülő fejéj, lassu, roskadozó léptekkel megindult.

Hova?
Maga sem tudja. Legszívesebben a folyóknak ment volna, hogy háborgó, szerelmes szívé örökre meggyógyítsa, de gondolt egyet, azt gondolta, hogy neki élnie kell, élnie kell azért a csókos száju, szerelmes leányért, aki miatt kikoszarattak rutal, arcába vágták, hogy senki, koldus, de akárt dolgozni, küzdeni fog... igen, dolgozni, küzdeni fog...

II.

Óthon más gondolt szegény Gerő Tamás. Azt, hogy mégis csak legjobb volna meghalni.
— Nem bírom el, nem bírom tovább az életet, — suttogta. — Igen, meghalok!...

Az utolsó szót már kiálta mondta, hogy, hogy megvédte a saját hangjától. Hátha meghalotta valaki? Aztán kivevették, esztendőnek tartják...

Meg fog halni... Gerő Tamás elővette a revolverét és letette magára elé az asztalra. Szépen elképzelte magában a halálát, a temetését, mert biztosan szép nagy temetés lesz, az újságok is megírják az esetét, és lesznek, oh bizonyára lesznek, akik meg is siratják. És a leány? ... Ó, ez eljön a temetésére, ha elengedik szegényt. Istenem, hiszen nagyon szerettek egymást, miért ne jönné el a temetésére. Még tegnap is mennyire biztatta, hogy hű, jó kis felesége lesz, nem bánja, ha nélkülöznie kell is, ő érte megteszt mindent...
— Én értem megteszt mindent, — ismételte Gerő Tamás, — Szegény, szegény kis szerelmem! Vajjon tudja-e, hogy kikoszarattak, gonyt üttek belőlem? ...

Elhatározta, hogy levelet ír a leányknak. — Megírja, hogy az álom, amit együtt szőttek, nem váhailt valóra. Mert ő egy senki, egy kikoszarolt, kigunyolt senki, egy koldus. Nekí meg kell halnia...
Gerő Tamás már régtóta udvarolta leányknak és megesküdt szegény, hogy mihelyt előléptetik a hivatalában, megéri a kezét. De az előléptetés csak késett, késett, s mikor már a leány is, meg ő is unto a várást, a leány biztatóására mint sovány fizetésű bankhivatalnokocska, a sziguru apa elé állt tervével. Kikoszarattak, senkinek neveztek...

Ára a gondolatra, hogy nem lehetnek egy-

máséi, nagy, nehéz könnyek gyűltek Gerő Tamás szeméibe. Gerő Tamás rákönyökölt az asztalra, fejét behajlajotta a két keze tenyerébe és zokogott, zokogott, mint egy gyermek, akit megvert az anyja...

III.

Meddig sirt Gerő Tamás, nem tudni. De egyszerre lassan megnyit az ajtó és belépett valaki és látate apró, főhéltér kezét a Gerő Tamás vállára... A leány volt.

A férfi jelelt rezzent fel.
— Irma!
— Tamás!

Tamás leültette a leányt és kérdő, bizonytalan tekintettel, mint aki nem hisz a saját szeméinek, nézett rá.

A leány beszélni kezdett. Megfogta a férfi verejtékes, remegő kezét és suttogó, lágy hangon beszélt:

— Igen, én vagyok az, Tamás. A maga régi Irmaja, aki elfjött, hogy megmondja, hogy szereti magát, most még jobban, mint valaha. Ne nezzzen rém olyan különösen, mintha nem hinne nekem. Ugy van, amint mondtam. Tudja, mi történt otthon, mióta elfjött tőlünk? ... Odáalltam az apám elé, azt mondtam, inkább meghalok, de megésem lenni a másé. Csak a magáé. A magáé akarok lenni, Tamás. Ugy jötem el hazulról, hogy nem megyek vissza többé. Itt maradok magával. Megosztozunk a maga szegénységén, és szeretni fogom nagyon, mindig...
Szegény Tamás nem tudta, örüljön-e, vagy

A polgári iskola értesítőjéből.

A helybeli áll. polgári fiúiskola igazgatója most becsótatta ki két tanévéről szóló értesítőjét, melyet Kiss Dénes igazgató nagy gondallal állított össze. Az értesítőből közöljük a következőket:

A tanítélet, ugyiszintén a növendékek egészségi állapota mindkét tanévben elég kedvező volt. Történtek ugyan kisebb-nagyobb megbetegedések, de ezek az előadások rendes menetét nem zavarták.

A tanulók magaviselete a követelményeknek általában megfelelt. Gyermeki csintalanságból származó hibákon kívül csupán egy eset kivétlen szigorúbb megtorlást.

A szorgalom azonban már nem volt ilyen kedvező. A növendékek egy része, főleg az alsóbb osztálybeliek, nem fejtették ki oly szorgalmat, mely a kellő eredmény elérésére elegendő lett volna. Ennek okai azonban a helybeli különleges viszonyokban s a házi felügyelet hiányosságában keresendő. Ennek dacára a tanítás eredménye — az összes osztályokat figyelembe véve — elég jónak mondható. Ugyanis a vizsgálati telt növendékek 86%-a felsőbb osztályba léphet. 11%-a javítóvizsgálatra bocsátatták s csak 3%-a utasították osztályismélté.

Az intézet 1909 május 2-án és 3-án Kászonyi Mihály m. n. iskolafelügyelő, május 26-án pedig dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő látogatta meg.

A tanulók 1908-9. tanévi érdemsorozatából közöljük a következőket: az I-5-ös osztályban a legjobb előmenetelt tanúsított növendék Freyer László és Tüskés Aladár volt; a II-ban Weer László és Székely Alén; a III-ban Freyer Mihály; a IV-ben Lantos János és Peródos István.

Pénzbeli jutalomban részesültek: Nagy János, Filop István, Peródos István, Veer László, Szilágyi Lajos, Háspel Ferenc, Markója Ferenc, Paizslár Antal, Klein Gyula, Kohn Rezső, Mohágy Gyula, Lantos János,

sírjon. Valami nagy, kemény nyomást érzett az agyán, szömi akart, de mintha fojtogatták volna, csak dadogott:

— Irma, tudja-e mit cselekszik?... Én nem így képzelem.

— Nem vagyok már gyerek, Tamás.

— De feladózta miattam az otthonát, a születet, a kényelmet, a becsületet, igen, a becsületet is, meg mindent, amit ezek nyujtanak. És hozzáfűzi az életet az enyémhez, a senki emberhez és szótlanul tűri, hogy sárral dobálják meg az embereket... És én mit adhatok mindezekért magának? Szerelmét, örült, lángoló szerelmét, mást semmit... És tudja-e, hogy attól a perctől fogva, amikor elarabom magát a születélt, megszüntem becsületes ember lenni, lesüllyedek a közönséges tolvajok sorába, mert megloptam az álmaikat, a leányos, hófehér álmaikat, azután ellop-tam magát...
— Én szeretlek fogom, Tamás.

— Nem lehet, Irma... Nekünk nem szabad erkölcsi halottaká lennünk. Magát nem szabad elhoznom az apja mellé, amíg szep szerével nem adják... Menjén vissza, edes Irma... Menjén... És várunk egymásra és szeretjük egymást... Már nem sokáig késhet az előléptetés, talán felvieg, talán egyig... Menjén vissza... Tiszán akarom szeretni, Irma, az én boldogság szívem felzúdul már a pusztá gondolatára is annak, hogy örült szerelmemmel az utcalányok színvalóara rántsam. Nincs erőm megenni, hogy a magam szégyenséggért kilopjam a főmódból, elraboljam ondt, ahol felneveltek, ahol első leányarabjánát szötte, ahol másnak álmodta az életet, mint amilyen... Menjén vissza... És én imádkozni fogok a boldogságunkért és szeretlek fogom, mindig, tisztán, mint egy szentet, mint egy angyalt...
Csöndes, szakgott zokogás töltötte meg a kis szobát. A Gerő Tamás zokogása. Lebortul az asztalára és sirt, zokogott, mint egy gyermek, akit megvert az anyja...
A leány csak nézte egy darabig a vonagló embert, de megérteti nem tudta. Lassan, alig hallhatóan valami bucsuzásfélét mondott, aztán megindult az ajtó felé szomorúan, roskadó lépésekkel.
Gerő Tamás csak akart tudta meg, hogy egyedül van, mikor a széles, népes boulevardon sorba kicirultak a lámpák és egy sápadt fény a szobájába esett. Körülnézett. Gondolkodni próbált. Nem tudott. Csak azt érezte, hogy nem bír várni az előléptetésig, elsorvad, eleped addig a leány után. Ki tudja, mikor léptetik elő? Szegyelet a szégyenséggel. A kudarc is nagyon bántotta. Meg fog halni...
Most már nem tördött semmivel. Sápádt volt, hideg verejtékes. A homlokáról elsimította könnyölt nedves, csapzott haját és odaszorította a revolver csövét — — —
IV.
Kopogtattak. Semmi felelet. A liberális inas, aki kopogtatót, benyitotta az ajtót. Egy levelet hozott, egy elkésett levelet. Gerő Tamás csak volt Gerő Tamás. Negyedórával azelőtt intézte el a sorsát egy ölmögörával. A levelet már a rendőrség emberei bontották fel. Az volt benne:
„Édes Tamásom! Apa ma délután értesült a maga hivatali főnökeitől, hogy legközelebb előléptetik magát. Minden rendben van. Holnap délelőtt várjuk ebédre, holnapután pedig (felteve, ha maga is úgy akarja) megtartjuk az eljegyzésünket. — Sok-sok pusztulok
Ír májja.”

Zorkó Ödön és Kizma István. Könyvbeli jutalmat kaptak: Székely Alén, Bezéredy Ferenc, Freyer László, Szöke József, Tóth József, Freyer Mihály, Lipics József, Lantos János, Horváth Gyula, Hirschl Dezső, Hacker Leo.

Ingyenes étellemezzel segítöztek 11 tanuló a helybeli közönség körében a következők: Fuss F. Nándor, K. Hájós Mihály, dr. Józsa Fábán egy-egy tanulóknak egész éven át teljes étellemezzel, özv. Neubauer Andrásné pedig egy tanulóknak egész éven át ebédet adott. Árstein Benő, Balkányi Ernő, özv. Brünner Samuné, Eörsi Gyula, Eppinger Samu, Mandelbaum Mór, Schwarc Mór, dr. Rudolf Antal, dr. Wollák Adolf, Weisz Zsigmond 2—2 tanulóknak hetenként 1 napon, Schwarcz Samu és Swarcz Arnold 3—3 tanulóknak hetenként 1 napon, dr. Brünner József, Brüll Lipót, Csiszár Sándor, Floch Antal, Ferenczy József, Grosz Mór, Klein Dávid, dr. Kürthy Dezső, Maurer Ferenc, Marton Kálmán, Mayer Ödön, özv. Neubauer Andrásné, dr. Pollitzer Izidor, özv. Siller Simonné, Schwarcz Károly, Schwarcz Jakab, Stern Henrik, Stern Lipótné, Vidra István, és Wortman Benő 1—1 tanulóknak hetenként 1 napon egész éven keresztül teljes étellemezzel adták.
A jövő évi beiratások szeptember hó 1., 2., 3. és 4-én délelőtt 9—12 óráig tartanak.

Villámcsapás.

A nyári hónapokban majdnem mindennap olvashatunk az újságokban villámcsapásokról szóló híreket. Ennek a rettenetes csapásnak minden elővigyázatlan ember ki van téve, felmerül tehát a kérdés: mikép védekezzünk a villámcsapás ellen?

Vannak idéges emberek, akiknek zivatros időben a villámolt való félelem rettenetes kínozt okoz. A félelem pedig mindenben rossz tanácsadó s már sokszor meglelt állapítva, hogy az embert egyenesen belekergette a veszedelmebe, amelyet rettegve igyekezett elkerülni. Mentől higadtábban és nyugodtabban nézünk a veszed-

lem elébe, annál biztosabban védekezzünk eltele. Akit tehát a zivatart a szabadban ér, az nem fusson ijedten előle és ne meneküljön a fáka alá. Az a legjobb, ha lefelezzik a földre és megvárja, míg a zivatart elmúlik. Az igaz, hogy főrig ázhat, de más baja nem is történhetik. A villám veszedelme akkor a legnagyobb, amikor az ember vagy a vele hordott tárgya a legmagasabb pont a környezetben. Ha például az ember a mezőn van, amikor a zivatart kiör, akkor az egész környezetben ő magaslak ki egyedül. A veszedelmet fokozza, ha ilyenkor csöngőnyt tart a feje fölé. Ezért a legbiztosabb védekezés a villámcsapás ellen a földre fektüdni. Az egyedül álló épületekbe sem tanácsos a zivatart elől menekülni, mert ezek is — vonzák a villámok szikráit.

Sokszor fel lett már vetve az a kérdés, hogy zivatart alkalmával tanácsos-e a fáka alá állni, vagy sem. Meg lett állapítva, hogy a nyárfa és a bükkfák többször az a villám, mint a fenyőfelét. Hogy azonban mér, kimenni jobban az utóbbiakat, azt nem lehetett még eddig megállapítani. Sokan azt mondják, hogy a fenyőfát olajteralmu vesdi a villámcsapás ellen, ez azonban nem bizonyosodott be. A legjobb, ha már nem kerülhető el a fá alá való menekülni, a legalacsonyabbakat és csoportokban állókat kikerülni. Magányosan álló fa alá se nagyon körülmenyek közzé se tanácsos villámáskor menekülni. Nem szabad a fa derékának sem támaszkodni, különösen ha nedves, mert a nedvesség jó villámcsapó és növeli a veszedelmet. A telegráf — vagy telefon — vezetek közelét zivatartor szorgosan kerülni kell, mert a villám sokszor lecsap az oszlopokra és a drótokon kilométernyi távolságban is végig szalad, közben kerülni az alkalmas helyet az átvég lepatlanására. Egy magyar gazda így módon járt nemreg szerencsétlenül. A telegráf-vezetek mellett ballagott hazafelé, amikor a villámok szikra, két kilométer távolságra a lecsapás helyétől, átpattant rá és agonsultotta.

Ha biciklit, automobilon vagy csónakon való kirándulásról ér utol valakit a zivatart, a legjobb teszi, ha leszáll a járműről vagy a partra evé, mert a bicikli és az automobil fémrészek nagyban vonzák a villámot, a vízen pedig a csónakok a legmagasabb és így, a legveszedelmesebb pont. Hasonló okokból nem tanácsos zivatartor kilátótorony, hegyecsúson, széles magaslaton tartózkodni. Ha nagyobb kiránduló társaságot lep meg a zivatart a szabadban, ne szorongjanak egy helyben, hanem szüldéjenek kezét, mert akkor, ha történik is szerencsétlenség, kevesebb embert fog érni.
Hánször haljúk azt, hogy itt vagy ott a zivatart elől 3 vagy negy ember menekült magányosan álló fa, vagy épület alá s mindnyájút agyonütötte a villám. Ha azonban ezek mind-egyike külön-külön álló fákhöz állott volna, három vagy negy ember élete meg lett volna mentve.
Legyünk tehát óvatosok ott, ahol lehet, mert kivagyunk téve úgy is oly sok veszedelmeben, amelyek ellen egyáltalán védekezni nem lehet.

(Esztergom.)

KELEMEN ISTVÁN.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

41-ik folytatás.

A Csáktornya-muraszombati poros, unalmas országút közepe a Mura komppa. Sokat másként látta a világot, sokat is olvasgatott, de azt hittem, hogy a kompok bekerültek a muzeumok spirituszába. Ez az egy azonban megmaradt, hogy én is lassak kompot működni. Mesés, laikus találmány, amit a technikusok tán észre se vettek volna. Az a legjobb tulajdonsága, hogy ha az ember ráll a jobb parton, átmegező szög nélkül a balpartra és megfordítva is. Az óskultúra dunántúli nyoma: — én komp csak maradjon in meg soká, — én azt hiszem, hogy Magyarország erről meg neveztesen lesz valamikor — a kiföld előtt...
... Aztán az unalmas, égető napon (909. VIII. 1-én) még több mint 20 kilométer mentem a főny poros országúton... de Muraszombaton kárpótlást találtam mindenéért — mindenképpen. Nem csoda, 'szben decembri ember volt a házigazdám, akinek felesége és sógoronője úgy bántak velem, a majdnem vad idegennek, hogy soh-

A polgári iskola értesítőjéből.

A helybeli áll. polgári fiúiskola igazgatósága most búcsótöltötte ki két tanévéről az értesítőjét, melyet Kiss Dénes igazgató nagy gondallal állított össze. Az értesítőből közöljük a következőket:

A tanítulejt, úgyintén a növendékek egészségi állapota mindkét tanévben elég kedvező volt. Történtek ugyan kisebb-nagyobb megbetegedések, de ezek az előadások rendes menetét nem zavarták.

A tanulók magaviselete a követelményeknek általában megfelelt. Gyermeki csinatlanságból származó hibákon kívül csupán egy eset kiván szigorúbb megtorlást.

A szorgalom azonban már nem volt ilyen kedvező. A növendékek egy része, főleg az alsóbb osztálybeliek, nem fejtették ki oly szorgalmat, mely a kellő eredmény elérésére elegendő lett volna. Ennek oká azonban a helybeli különleges viszonyokban s a házi felügyelet hiányosságában keresendő. Ennek dacára a tanítás eredménye — az összes osztályokat figyelembe véve — elég jónak mondható. Ugyanis a vizsgálati telt növendékek 86%-a felsőbb osztályba léphet. 11%-a javítóvizsgálatra bocsátatik s csak 3%-a utasítatik osztályismélté.

Az intézetet 1909 május 2-án és 3-án Kászonyi Mihály min. iskolafelügyelő, május 26-án pedig dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő látogatta meg.

A tanulók 1908-9. tanévi érdemsorozataiból közöljük a következőket: az I-ő osztályban a legjobb előmenetelt tanúsított növendék Freyer László és Tuskés Aladár volt; a II-ban Freyer László és Székely Aladár; a III-ban Weir Mihály; a IV-ben Lantos János és Porédos István.

Pénzbeli jutalomban részesültek: Nagy János, Filop István, Porédos István, Veer László, Szilágyi Lajos, Háspel Ferenc, Markója Ferenc, Paizslár Antal, Klein Gyula, Kohn Rezső, Mohaj Gyula, Lantos János,

sirjon. Valami nagy, kemény nyomást érzett az agyán, szólni akart, de mintha fojtogatták volna, csak dadogott:

— Irma, tudja-e mit cselekszik?... Én nem így képzeltam...

— Nem vagyok már gyerek, Tamás.

— De feladózta miattam az otthonát, a szüleit, a kényelmet, a becsületet, igen, a becsületet is, meg mindent, amit ezek nyújtanak. És hozzáfűzi az életet az enyémhez, a senki emberhez és szótlanul tűri, hogy sarral dobálják meg az emberek... És én mit adhatok mindezekért magának? Szerelmét, örülést, lángoló szerelmét, mást semmit... És tudja-e, hogy attól a perctől fogva, amikor elarabom magam a szüleitől, megszűnik becsületes ember lenni, lesüllyedek a közönséges tolvajok sorába, mert megloptam a magam, a leányos, hóhérré álmat, azután ellop-tam magát... —

— Én szereti fogom, Tamás.

— Nem lehet, Irma... Nekünk nem szabad erkölcsi halottaká lennünk. Magát nem szabad elhoznom az apja mellé, amíg szép szerével nem adják... Menjén vissza, edes Irma... Menjén... És várunk egymásra és szeretjük egymást... Már nem sokáig keshet az előléptetés, talán félévig, talán egyig... Menjén vissza... Tiszán akarom szeretni, Irma, az én boldogság szívem felzúdult már a pusztá gondolatára is annak, hogy örül szerelmemmel az utcalányok színvalóara ránt-sam. Nincs erőm megenni, hogy a magam szégyenséggért kilopjam a jómódból, elraboljam on-an, ahol felneveltek, ahol első leányarabjaim szötte, ahol másnak álmódta az élet, mint ami... Menjén vissza... Én nem ismádozni fogok a boldogságunkért és szereti fogom, mindig, tisztán, mint egy szentet, mint egy angyalt... —

Zorkó Ödön és Kézma István. Könyvbeli jutalmat kaptak: Székely Alén, Bezeredy József, Freyer László, Szóke József, Toth József, Freyer Mihály, Lipics József, Lantos János, Horváth Gyula, Hirschl Dezső, Hacker Leo.

Ingyenes élelmezéssel segélyeztek 11 tanulóit a helybeli közönség körében a következők: Fuss F. Nándor, K. Hajós Mihály, dr. Józsa Fábán egy-egy tanulókat egész éven át teljesen élelmezést, özv. Neubauer Andráns pedig egy tanulókat egész éven át ebédet adott. Arstein Benő, Balkányi Ernő, özv. Brünner Samuné, Eörsi Gyula, Eppinger Samu, Mandelbaum Mór, Schwarz Mór, dr. Rudolfer Antal, dr. Wollák Adolf, Weisz Zsigmond — 2 tanulókat hetenként 1 napon, Schwarz Samu és Swarcz Arnold 3—3 tanulókat hetenként 1 napon, dr. Brünner József, Brüll Lipót, Csiszár Sándor, Floch Antal, Ferenczy József, Grosz Mór, Klein Dávid, dr. Kürthy Dezső, Maurer Ferenc, Marton Kálmán, Mayer Ödön, özv. Neubauer Andráns, dr. Pollitzer Izidor, özv. Siller Simonné, Schwarz Károly, Schwarz Jakob, Stern Henrik, Stern Lipóné, Vidra István, és Wortman Benő 1—1 tanulókat hetenként 1 napon egész éven keresztül teljes élelmezést adott.

A jövő évi beiratások szeptember hó 1., 2., 3. és 4-én délelőtt 9—12 óráig tartanak.

Villámcsapás.

A nyári hónapokban majdnem mindennap olvashatunk az újságokban villámcsapásokról szóló híreket. Ennek a rettenetes csapásnak minden elővigyázatlan ember ki van téve, felmerül tehát a kérdés: mikép védekezünk a villámcsapás ellen?

Vannak ideges emberek, akiknek zivataros időben a villámoltó vélelem rettenetes kínokat okoz. A félelem pedig mindenben rossz tanácsadó s már sokszor meglelt állapítva, hogy az embert egyenesen belkergette a veszedelemben, amelyt rettege egyikezt elkerülni. Mentől higadtabban és nyugodtabban nézünk a veszedele-

lem elébe, annál biztosabban védekezhetünk el-telen. Akit tehát a zivatar a szabadban ér, az nem fusson ijedten előle és ne meneküljön a fák alá. Az a legjobb, ha lefekszik a földre és megvárja, míg a zivatar elmúlik. Az igaz, hogy bíróg ázhat, de más baja nem is történhet. A villám veszedelme akkor a legnagyobb, amikor az ember vagy a vele hordott tárgy a legmagasabb pont a környezetben. Ha például az ember a mezőn van, amikor a zivatar kiőr, akkor az egész környezetben ő magaslak ki egyedül. A veszedelmet fokozza, ha ilyenkor csőernyőt tart a feje fölé. Ezért a legbiztosabb védekezés a villámcsapás ellen a földre fektüdni. Az egyedül álló épületekben sem tanácsos a zivatar elől menekülni, mert ezek is — a környezet legmagasabb pontját alkotván — vonzák a villámcsapást.

Sokszor lett már vetve az a kérdés, hogy zivatar alkalmával tanácsos-e a fák alá állani, vagy sem. Meg lett állapítva, hogy a nyárfa és a bükkfák többször az a villám, mint a fenyőfélék. Hogy azonban mér, kiemeli jobban az utóbbiak, azt nem lehetett még eddig megállapítani. Sokan azt mondják, hogy a fenyőfáj ólajteralma védi a villámcsapás ellen, ez azonban nem bizonyosodott be. A legjobb, ha már nem kerülhető el a fa alá való menekülni, a legelőcsapnybakat és csoportokban állókat kikeresni. Magányosan álló fa alá semmi körülmény között se tanácsos villámáskor menekülni. Nem szabad a fa derékának sem támaszkodni, különösen ha nedves, mert a nedvesség jó villámvezető és növeli a veszedelmet. A telegráf — vagy telefon — vezeték közelét zivatarok szorgosan kerülni kell, mert a villám sokszor lecsap az oszlopokra és a drótokon kilométernyi távolságban is végig szalad, közben kereszt az alkalmas helyet az átvagy lepatlanásra. Egy magyar gazda így mődon járt nérm szerencsétlenül. A telegráf-vezeték mellett ballagott hazafelé, amikor a villámcsapás, két kilométer távolságra a lecsapás helyétől, átpattant rá és agyonfűtötte.

Ha biciklit, automobilj vagy csónakot való kirándulásra ér utol valakit a zivatar, a legjobb teszi, ha leszáll a járműről vagy a partra evez, mert a bicikli és az automobil fémcserkez nagyban vonzák a villámot, a vízen pedig a csónakozó a legmagasabb és így, a legveszedelmesebb pont. Hasonló okokból nem tanácsos zivatarok kilátótorony, hegyecsúson, szűves magaslaton tartózkodni. Ha nagyobb kiránduló társaságot lep meg a zivatar a szabadban, ne szoronganiak egy helyben, hanem széllelendéget ke-zes, mert akkor, ha történik is szerencsétlenség, kevesebb embert fog érni.

Hánször haljuk azt, hogy itt vagy ott a zivatar elől 3 vagy negy ember menekült egy magányosan álló fa, vagy épület alá s mindnyáját agyonfűtötte a villám. Ha azonban ezek mind-egyike külön-külön álló fákhoz állott volna, három vagy negy ember élete meg lett volna mentve. Legyünk tehát óvatosok ott, ahol lehet, mert kivágyunk tehát úgy is oly sok veszedelemben, amelyek ellen egyáltalán védekezni nem lehet.

(Esztergom.)

KELEMEN ISTVÁN.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképsármok.)

41-ik folytatás.

A Csakortanya-muraszombati poros, unalmas országút közepe a Mura kompjaa. Sokat máskálta a világon, sokat is olvasgatott, de azt hittem, hogy a kompok bekerültek a muzeumok spirituszába. Ez az egy azonban megmaradt, hogy én is lassak kompot működni. Mesés, laikus találmány, amit a technikusok tán észre se vettek volna. Az a legjobb tulajdonsága, hogy ha az ember ráül a jobb parton, átmegez sző nékült a balpartra és megfordítva is. Az óskultúra danántul nyoma: — komp csak maradjon is meg soká, — én azt hiszem, hogy Magyarország erről meg nevezetes lesz valamikor — a kiföld előtt.

... Aztán az unalmas, égető napon (909. VIII. 1-én) még több mint 20 kilométer mentem a főny poros országúton, ... de Muraszombaton kárpótlást találtam mindenért — mindenképpen. Nem csoda, 'Iszen becsületi ember volt a házigazdám, akinek felesége és sógoronje úgy bántak velem, a majdnem vad idgellem, hogy soh-

Csöndes, szakgatótt zokogás töltötte meg a kis szobát. A Gerő Tamás zokogása. Leborult az asztalára és sirt, zokogott, mint egy gyermek, akit megvert az anyja...

A leány csak nézte egy darabig a vonagló embert, de megérteti nem tudta. Lassan, alig hallhatóan valami bucsuzásfélét mondott, aztán megindult az ajtó felé szomorúan, roskadó lépésekkel.

Gerő Tamás csak akkor tudta meg, hogy egyedül van, mikor a széles, népies boulevardon sorba kigyultak a lámpák és egy sápadt fény a szobájába esett. Körnéltézet. Gondolkodni próbált. Nem jutott. Csak azt érezte, hogy nem bír várni az előléptetésig, elsorvad, eleped addig a leány után. Ki tudja, mikor léphetik elő? Szegylet a szegénységét. A kudarc is nagyon bántotta. Meg fog álmai...

Most már nem törődött semmivel. Sápadt volt, hideg verejtékes. A homlokáról elsimította könnyölt nedves, csapzott haját és odaszorította a revolver csövét — — —

IV.

Kopogtattak. Semmi felelet. A liberális inas, aki kopogtatólt, benyitotta az ajtót. Egy levelet hozott, egy elkésett levelet. Gerő Tamás csak volt Gerő Tamás. Negyedórával ezelőtt intézte el a sorsát egy ólmogórával. A levelet már a rendőrség emberei bontották fel. Az volt benne:

„Édes Tamásom! Apa ma délután értesült a maga hivatali főnökétől, hogy legközelebb előléptetésre áll. Minden rendben van. Holnap délután várjuk ebédre, holnapután pedig (felteve, ha maga is úgy akarja) megtartjuk az eljegyzésünket. — Sok-sok pusztulok

Irmája.”

az agrilis orsz. képviselő a lapvezér, meggyűlt a baja a postával. Azt írják a megyei lapok, hogy a Neplap kiadói hivatala panaszkodik, hogy lapja elkaldol a postán. Az alsólendvai postára különösen panaszkodnak. Azt írják, hogy „az alsólendvai posta részéről vagy nagy hanyagság történt, vagy rosszakarat.” A lap azért megy vissza, — írják a lapok — hogy a címzett nem fogadta el, az előfizető pedig sürget. Egyik csergeji lapírtásunk így ír a dolgról: „Nagyon csudálkozunk, hogy egy lapot így módon akarnak lehetetlennek.” Dobróvics — a lapok szerint — ez ügyben felejtett teszt.

Mi nem akarunk a vizsgálatnak elhívni vágni, mert az ügyet nem ismerjük és csak azt tudjuk róla, amit a megyei lapokban olvastunk és itt kivonatolva megismerünk.

Összintén szótlanul, szótlanul hangzanak a vádak. De épen mert így szóltak, kell, hogy az illetékes pécsi posta és távíró igazgatóság, — melynek elnöke nagyevny szakember áll — ez ügyben mielőbb lefolytassa a vizsgálatot, ha vannak bűnösök bűnhődjenek, ha minseminek, hallgasson el a vád.

Az igazság érdekében meggyejezzük, hogy az alsólendvai postamester egy ottani újságrónak azt mondotta, hogy ő nem tud a dolgról semmit. Ha a hivatalnokok közül valaki tenyeg visszaküldte a lapokat, annak az ő lehet az oka, hogy a cenzurálók teljesen lesznek kiaditva; de hogy politikai háttérrel volna a dolgonak, vagy pláne ellenszenvvel ténnek ezt, az valótlanság.

A magyar posta mintaszersége, jöveve ez ügyben világságos kiván. Az „Országos Neplap”-hoz más, mint a kollégáitások nem fűz bennünket. Nem is az ő érdekében kérjük e helyen a szigorú gyors vizsgálatot, hanem a magyar posta jövevények megóvása végett.”

Megnyugtathatjuk lapírtásainkat, hogy az alsólendvai posta és a sajtó közötti a legnagyobb egyetértés áll fenn. Bár tény, hogy a multban többször, azzal a meggyejezéssel: „Nem fogadják el,” visszaküldött egy-két lapot a posta ahelyett, hogy a címzetteknek kézbesítette volna, de eme cselekedetnek politikai háttérrel nem volt, rosszakaratból nem történt. Úgy áll a dolog, hogy a címzettek közül többen csak mutatónyelvpeldányként kapták a lapot s mikor ezek azzal a meggyejezéssel, hogy nem fogadták el, visszaküldték, — tévedésből a posta egy-két előfizetőnek az újságját is visszaküldte — kézbesítési helyett.

Tanitógyűlés. A „Zalamegyei általános tanitógyűlés” önkiszeg felkéri azokat tanitókat, kik a j. é. augusztus hó 20-án Keszthelyen tartando közgyűlésen részvételn öhajának, hogy észárlásolások iránt folyó hó 22-ig Murali János keszthelyi közg. iskolai igazgatóhoz forduljanak.

— Egy munkásszállalkozó tragikus halála. Vratrics Iván, a városunkban is ismert gazdag maruzombotjárás munkásszállalkozó hétfőn éjjel 77 munkással érkezett a nagykiszáisi vasuti állomásra. Midőn a munkások a vonatból kiszálltak és észrevették, hogy vezetőjük nincs közöttük, vissamentek érte a vasuti kocsiba és nagy megdöbbenéssel vették észre, hogy Vratrics nem tudt létező felkelni, de azt sem tudja megmondani, hogy mi baja. Az állomási rendőr az eset hírére intézkedett, hogy a megbénult embert mentőkocsin a kórházba szállítsák. Ott megállapították, hogy szélütés érte Vratricst. A szepimentelőtt jár embernél, kik másnap meghalt, 13.000 korona kispénzt találtak. Az esetről értesítették a családát, mely a temetés iránt nyomban intézkedett. A megboldogultban dr. Vratrics Iván tekintélyes maruzombotjáró ügyvéd edesapját gyalozta.

— **Katonák városunkban.** Tegnap délelőtti 4 század tüzérség érkezett városunkba. A katonák a Veszprémmegyei Hírműködés tar-

tott lögyakorlatról jöttek és állomáshelyük, Varsád felé tartanak. A katonák, meg inkább az ágyuk, természetesen nagy szenzáziót kellettek a város lakói között.

— **Mentütség me a Hadik-mumiát!** Alsólendvai közönségének szégyene volt az a bánásmód, amelyben a történelmi nevezetességű Hadik mumiát résztesztette. Hosszu tespedés után azonban felebrét a közönségben is a honfui önzert és jkiki a maga módja szerint siet a mumiát megmentésére. — A gyűjtő-ívek egyrészt már szétküldték, azokom már javában folyik a gyűjtés. Kérjük azokat, akik ívet kaptak vagy kapnak, a gyűjtőívekbe ne dobják el, hanem hogyha nem akar közlök valaki gyűjteni erre a hazafias és emberséges célra, az ívet küldje vissza. Városunk egyesületét pedig arra kérjük, tehetségük szerint szavazzanak meg egy összeget a Hadik alapra, mozdítsák elő a megmentés nemes ügyét. — Ujabbban a következők adoztak:

Ij. Reverencius István 66.-os sz. gyűjtőíve: Nemeth Sándorné, Havel Ede, dr. Tuboly Jenő, Csóhohegy Gergelyné, Toplak János, Guttmann József, Bíró Lajos, Újlaky László, Ij. Reverencius István 1—1 kor., Lázár István, Mihófer Henrik, Tóth Ferenc, Dolgos Mihály, Gerics János 60—60 fillér, Tóth Jenő, Nagy Katica, Nagy Erzsike, Grassanovits Ottó, Bračko Géza, Fuchs János, Tóth József 50—50 fillér, Tóth Károly fogházor., öz. Simonka Lajosné, Blau Mihály, Györköcs Pal, dr. Fehér Dező, szeker Pal, Tégfás József, Stern Dávid 40—40 fillér, Csóhohegy Irenke, Vucsak Lajos 30—30 fillér, Nagy Takácsné, N. M. Károlyi János, Jandrosovich Ferenc 20—20 fillér. Összesen 20 kor. 10 fill.

Hozzáadva multheti (21 kor.) gyűjtőívetnek, eddig összesen: 41 korona 10 fillér.

— **A negyvenhárom hónapok eltemetéséről való gondoskodás.** Gróf Andrássy Gyula belügyminiszter a vagyonatanul elhunyt 1848-49-iki hónapok eltemetéséről való gondoskodás végett felhívta a városok és a községek előjáróságát, hogy a családi gondozás alatt nem álló, vagyonatanul elhunyt 1848-49-iki hónapok tisztességese eltemetéséről való gondoskodást szigorú kötelességüknek tartásák. Amennyiben valamely város vagy község anyagi viszonyainál fogva az elhunyt 1848-49-iki hónapok tisztességese eltemetésével fölmerülő nagyobb költségek viselésére képtelen, a miniszterelnök a maga részéről intézkedett, hogy a vagyon hátrahagyása nélkül elhunyt nyugdíjas 1848-49-iki hónapok után az eltemetőik részére a temetési költségek jöveve az esetről-estere hozzá intézked és külön fel szerelt folyamodványokra az eltemetésről gondoskodó községek részére is kiutalványozzák. Temetési járulékt törzisztást után 80, tiszt után 50, alizst és kövített után 30 korona.

— **Gyermekeklyok varródné.** Bányaváron, mint ottani tudósítók írja, nem a legerkölcsösebb életmódot folytatta Mungyár Katalin otani varródné. Udvorlatolt magának a falu legényeivel, kik szívesen csapták a szélet a könnyűvetű Katának. Ennek az életmódnak legutóbb, a mult heten következménye lett, amin úgy sejtett a rossz nő, hogy a gyermekeit megölte, rongyokból csavarta és egy árokba dobta. Borzalmas tette azonban egy véletlen folytán kiderült, mire a gyermekeklyok anyát letartóztatták. Mungyár Katalin a kihallgatás folyamán azt vallotta, hogy a gyermekeit holtan jött a világra s ő az feletti szégyenében, hogy holt gyermekeit szült, a hullat az árokba rejtette. A nyomozó csendörök kiderítették, hogy a bűnös nőnek ez az előadása nem felel meg a valóságnak, mert nérnégben megkérte a kezét Pusztala község birája és már a közel jöveben lett volna az esküvőjük. A gyermek azonban, kiről a vőlegény nemsem tudott, bizonyos, hogy meghusztolta volna a leány férjhezmenését. Emiait volt tehát szüksége Mungyár Katalinnak arra, hogy újszülött gyermekeit el-

pusztítsa. A gyermekeklyok anyát a csendörök bekisérték a járásbíróhoz fogházába.

— **Vihar, villámcsapás.** Mint tudósítók írja, nagy vihar dühögött el h 3-án a Balaton táján. A vihar hajnalban tört ki borzalmas erővel. Orkánok támadtak az eső és a mennydörgés és villámzás sürget nélkül tartott. A vihar csak kora reggel állt el és ekkor megleghtett állapotban az általa okozott árokot. Bekérzgett jelentékek szerint a Balaton mentén több helyen lesújtott a villám, több házat felgyújtott és három embert megölt. E három áldozatot a mezőn találta a vihar s ezek ott lettek haláulak.

— **Vasut Zalaegerszeg és Zalalövő között.** Barthas István ügyvéd vasutengedélyes figyelemreemelő memorandumot terjesztett Zalaegerszeg város tanácsához. A memorandumban Barthas a tervezett zalaegerszeg—zalalövő vasutvonal megépítéséhez Zalaegerszeg városától százezer korona hozzájárulást kér. Ha a vonal megépül, a kistudai fűtőállomás Zalaegerszeg kerül, továbbá időseztvere válna a zalaegerszeg—keszthelyi vasut megépítése is, midátt Zalaegerszeg kellemesebb összeköttetésre jutna a fővárossal.

— **Az ifjúság nyári mulatsága.** Vasárnapp este derült, fagyogó időben zajlott le a helybeli kereskedő és iparos ifjúság mulatsága. A Blaufele kethelyiség szüfőfogás megett közönséggel és szavahiből szakférfiak szerint már igen régen volt együtt anyny szép lény, mint e alkalommal. Alig hogy a tánc kezdélt vette, a felszólaló jökevűv a tetőpontjára ért s szük lett neki a Blaufele különben elég széles kertje. De hajh, minden mulandó, csak az emlék nem. Az ifjúság mulatsága pedig kedves emlétként lesz sokáig.

Felüliztetés végeztettek: K. Hajós Mihály, Pollák Ernő 10—10 korona; Pollák József 5 K; Tomka Lajos 3 K; Vidóczy Ferenc 2 K 60 fill.; Lenarits Victor, Freyer Lipót, Ferber József, Schwartz Arnold, Gombosy és Wendt 2—2 kor.; Fehér István, Csóháán Sándor 160—160 korona; Tóth Károly, Erményi János, Márton Kálmán, Baranyai Béla, Tóth József, Elefánt Dávid, Schwarcz Samu, Toma Gábor, Összesly M. Victor, Bölskei István, Toplak József 1—1 K; Balkányi Ernő, Zombori Mihály, Vucsak Ferenc, Klein Dávid, Bors István, Wolfsohn Henrik 60—60 fill.; Bartos Mór, Schwarcz Mór, Bader Herman 50—50 fill.; öz. Hirtner Ödönné, Eisner Ferenc 40—40 fill.; Horváth Lajos (Csáktornyai), Eisenstedten Hugó (Csáktornyai), Horváth N. (Csáktornyai) 20—20 fillér.

— **Az ipartestület** ma délután választmányi gyűlést tart, melynek egyik tárgya a jegyzői állás betöltése lesz.

— **Felhőszakadás.** Hosszu szárazság után e hét egyik este napján megeregett az ég csatorná és azelőtt az egész idő gyors egymásutánban váltakozott. Péntek este 8 óra táján olyan zápor keletkezett, hogy beillett egy kisebb felhőszakadásnak. Szűv vihámlásoktól kísérvé több negyedórán keresztül úgy folyt az eső, mintha öntődött volna, elárasztva vízzel és izsappal az utcákat. Végre 10 óra felé ellótt a zápor, csupán szitáló, esendes eső esett egy darabig. A nagy zápor sok kárt tett a kertekben, melyeket telehordott a hegyről lesodort izsappal.

— **Dunánutli jegyzők internátusa.** A dunánutli hét vármegyé szombaton tartja tüzést Győröt, hogy ott megalakítsa a jegyzők internátusa, amelynek az volna a célja, hogy a jegyzők gyermekei abban ellátást nyerjenek. A közgyűlés iránti árba érdeklődés nyilvánul az érdekel vármegyék jegyzői karában és eddig mintegy száz jegyző jelentkezett a gyűlésen való részvételre. Az internátust már a jövő iskolai évben fel fogják állítani.

— **Gyufa a gyermekek kezében.** Csétkörtökn délután 6 óra táján a kigyuladt Huszárít lendahegyi lakós háza s a padláson volt szalmával, takarmánnyal és gabonával együtt, valamint az istállóval együtt leeggett. Biztosítva nem

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahelyét és szivarkapapírost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsiros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a 1896 február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha a „NIL” név- és kromidil védjeggyel van ellátva!

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

AKNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemesge-, liszt-, vetemény-magvak, üzsejnterő normbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építész- és szeszraktár.

ASCHEILL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait előszörű fővárosi építésznek szerezte.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedése Hosszúfalun.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész ferfi- és női cipőkben.

BOIRS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kétféle konyhája, jó borok, frissen eszpólt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BEGK MIKSA sütője.

BELLOVICZ FERENC ácsmester. Vezeg minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIKES” vendéglő Hosszúfaluban.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS borbűtő és mezeskalácsos.

EPPINGER SAMU legényáros Alsólendván. Teglik és zsindelyek a legutósból kivételhez készíttének.

FERENCZ JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemesge-, normbergi-, rövid-, diszmit-, jatek-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék ur-idvát ekkékben.

FARÁG ISTVÁN borbűtő és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerka-szentmiklóson.

FÖLDES MÓR bankbizományi irodája Csáktornyaán

FEHER ANTAL köröm-, és kecsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemesge-, rövid-, normbergi, üveg- és porcellán-árak kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkó.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvízgyára. Kivátna szikvizet vidékre is szállít.

GÖMZI LAJOS építőipáros Hosszúfalun. Elvállalja betonhidak és esztornák szakszerű készítését.

GERENCSEI GYÖRGY teglamester Zalagereszezen (városi legényár.) A legjobb minőségű faecserop bármikor rendelhető nála.

GÖNCZ GABOR pékmester (Tuske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozsköveireit és süteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a redicsi hengergyőzomalon új borbűje ajánlja újonnan alakított malomát mindennemű gabonák őrésére.

HIRSCHL IGNACZ vegyeskereskedő Leteyen.

HEGEDICS ISTVÁN esztomádia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turmischán.

HOIVATH LAJOS borbűje, illatszerek raktára.

HEGEDŰS SANDOR épület- és bútorszállító.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfűtő Zalagereszeg. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos lételeiben.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendván—Hosszúfalun. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadságúzó” Hosszúfaluban. Kétféle magyar etel-ke, jó borok, frissen eszpólt sör.

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógépjavitó műhelye Csáktornyaán.

LEVAYICS FERENC építőipáros.

LOVENYÁN VINCE borbűje és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasince.

MAYER ÖDÖN óras és órkészese. Nagy raktár china ezüst árúban.

MANDELBAUM MÓR rufoős és divatru kereskedő.

MAURER FERENC szabafűtő és mazól. Elfogad minden és szakmába vágó munkát új helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMAN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalás-szkiben. Varrógep-, gép- és ársági gép-, szon-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőipáros. Elvállalja minden és szakmába vágó munka felkísmeretes készítését.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

REICHEXFELD SÁNDOR meszáros.

RÁPOSA FERENC építőipáros (lakik Alsólendván, a helygen.) Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvarozások a legelősbőlban vállallattak.

SCHWARCZ KÁROLY borbűreskedő és szikvízgyáros.

SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár.

SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász (u. p. Kerka-szentmiklós.)

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszúfalun—Alsólendván. Minden és szakmába vágó dolgot elvállal új helyben, mint vidéken.

SCHWARCZ ETELKA vegyeskereskedése a Kániszai utcában.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TORÓK SÁNDOR cipész és borbűreskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.

ÖZV. TUSKE FERENCÉNÉ vendéglős.

TARAKTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen oleson elad fas és zölő szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemesge-fajtákban. Különösen ajánlja a kreizsa oltványokat Szőlőtelepített helyben és vidéken oleson elvállal

WORTMAN BENÓ rufoős- és divatru kereskedése. Nagy raktár halotti és temetőzisi kellekékben.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND előszörű ferfi-szabó. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktár.

WEISZ LIPOT ferfi- és női-divatru üzlete. A világhírű vaci Kobrak-cipő egyedül raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése

ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcaiban (Tivadar-felő új ház.)

Szólóltvány!

Régi szőlők pótlásának pótlásáa 2 éves gyökérik száza 20 K

Gyökéres fásoltvány ezre 180 K

„ „ szépséglúbbával 90 K

„ „ zóldóltvány 160 K

Sima 90 K

Gyök. riparia portalis vastag 40 K

„ 2 éves 18 K

Sima riparia portalis 8 K

„ „ „ vékony 30 K

Sima 10 K

40 legjobb fajban, teljes jótállással, azon kötelezettséggel, hogyha a küldött anyag meg nem felel, azt visszaveszem s pénzt visszadom. — **Árjegyzék ingyen.** Le van benne írva a Csodaszőlő, Pozsonyi fehér, Muscat Otomel, Csabagyöngye. — Hegyi borok eladásá.

Borárák:

Gyöngyösi siller Hl. 32 K

Visontai 34 K

Gyöngyösi fehér asztali 36 K

„ „ pecsenye 38 K

Visontai Rizling 44 K

„ Maslotaly 70 K

„ vörös bikavér 70 K

Székely I. József
Gyöngyös (Szt.-Urban templom).

Vendéglősöknek és bortermelőeknek nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelent és 1 koronáért kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván

AKI
valamit venni akar,
AKI
valamit eladni akar,
az hirdessen az
„Alsólendvai
Hiradó“-ban.

Kerti mulatságokra

lampion
konfettit
képeslapot

a legfogadhatóbb árak mellett ajánl és szállít

BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papírkereskedő
Alsólendva s Muraszombat

BUTOR!! Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbútorok nagy raktára.

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes szonyszonyi kelengyek, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!